

## Original Article

### Diagnostic Value of Cerebrospinal Fluid Adenosine Deaminase Enzyme in Tuberculosis Meningitis

Parviz Saleh, Yousef Ahmadi\*

Department of Infectious and Tropical Disease, School of Medicine, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran

\*Corresponding author; E-mail: dr\_yousef.ahmadi@yahoo.com

Received: 27 December 2018 Accepted: 16 January 2019 First Published online: 20 May 2019

Med J Tabriz Uni Med Sciences Health Services. 2019 June-July; 41(2):81-88

#### Abstract

**Background:** Tuberculosis is still considered as one of the major health-care problems in our country and affects annually population of 10 to 20 million TB patients. The aim of this study was to evaluate the diagnostic value of cerebrospinal fluid adenosine deaminase enzyme in tuberculosis meningitis.

**Methods:** A total of 67 patients were included in the study based on CSF criteria that were suspected to cause saline meningitis. When performing LP, a 2-cc of CSF fluid was taken to measure the level of ADA fluid in the CSF. The level of ADA liquid CSF was measured using kinetic spectrophotometry.

**Results:** Highest ADA values in patients with TB meningitis ( $25.57 \pm 19.63$  IU/L) and the lowest ADA values in neuro-brucellosis meningitis ( $2.50 \pm 0.57$  IU/L). The amount of Cutoff Point was ADA in detecting TB meningitis with a sensitivity of 81.1% and specificity of 76.5%, equal to 9.68 IU.

**Conclusion:** ADA levels of cerebrospinal fluid in cases of TB meningitis, compared to non-TB meningitis, with a high sensitivity and specificity increase and is a simple and inexpensive diagnostic procedure, along with other diagnostic methods for the rapid diagnosis of TB meningitis.

**Keyword:** Adenosine Deaminase, Cerebrospinal Fluid, TB Meningitis, Bacterial Meningitis, Viral Meningitis

**How to cite this article:** Saleh P, Ahmadi Y. [Diagnostic Value of Cerebrospinal Fluid Adenosine Deaminase Enzyme in Tuberculosis Meningitis]. Med J Tabriz Uni Med Sciences Health Services. 2019 June-July; 41(2):81-88. Persian.

## مقاله پژوهشی

### ارزش تشخیصی آنزمیم آدنوزین دامیناز مایع مغزی نخاعی در منژیت سلی

پرویز صالح<sup>۱</sup>، یوسف احمدی<sup>۱</sup>

<sup>۱</sup> گروه بیماری‌های عفونی و گرم‌سیری، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران  
نویسنده مسؤول؛ ایمیل: dr\_yousef.ahmadi@yahoo.com

دریافت: ۱۳۹۷/۰۶/۱۳۹۷/۱۰/۲۶ انتشار برخط: ۱۳۹۸/۰۲/۳۰  
مجله پزشکی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی تبریز. خرداد و تیر ۱۳۹۸؛ ۴۱(۲):۸۱-۸۸

#### چکیده

زمینه: توپرکلوزیس یا همان سل هنوز به عنوان یکی از مضلاحت مهم بهداشتی-درمانی در کشور ما محسوب می‌شود و سالانه به جمعیت بیماران مبتلا به سل ۱۰ تا ۲۰ میلیون نفر افروزه می‌شود. در این مطالعه سعی بر این بود تا ارزش تشخیصی آنزمیم آدنوزین دامیناز مایع مغزی نخاعی در منژیت سلی تعیین گردد.

روش کار: ۶۷ مورد از بیماران بر اساس معیارهای CSF که مشکوک به منژیت سلی بودند وارد مطالعه شدند. هنگام انجام LP برای انجام بررسی مایع مغزی-نخاعی بیماران، ۲ سی سی از مایع CSF برای اندازه‌گیری سطح ADA مایع CSF اخذ شد. سطح ADA با استفاده از روش اسپکتروفتومتری کیتیک اندازه‌گیری شد.

یافته‌ها: بیشترین مقادیر اندازه‌گیری شده ADA در بیماران مبتلا به منژیت توپرکلوز  $20/57 \pm 14/63$  IU/L و کمترین مقادیر اندازه‌گیری شده ADA در منژیت نوروبروسلوزیس  $2/50 \pm 0/57$  IU/L مشاهده شد. مقدار ADA Cutoff Point در تشخیص منژیت توپرکلوز با حساسیت ۸۱/۱ درصد و اختصاریت ۷۶/۵ درصد برابر  $9/65$  IU بود.

نتیجه‌گیری: سطوح مایع مغزی نخاعی در موارد منژیت توپرکلوزی در مقایسه با منژیت غیرتوپرکلوزی با حساسیت و اختصاریت خوبی افزایش پیدا می‌کند و یک روش تشخیصی ساده و ارزان در کار سایر روش‌ها برای تشخیص سریع منژیت توپرکلوزی می‌باشد.

کلید واژه‌ها: آدنوزین دامیناز، مایع مغزی نخاعی، منژیت سلی، منژیت باکتریال، منژیت ویرال

نحوه استناد به این مقاله: صالح پ، احمدی ا. ارزش تشخیصی آنزمیم آدنوزین دامیناز مایع مغزی نخاعی در منژیت سلی. مجله پزشکی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی تبریز. ۱۳۹۸؛ ۴۱(۲):۸۱-۸۸.

حق تأثیف برای مؤلفان محفوظ است.  
این مقاله با دسترسی آزاد توسط دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی تبریز تحت مجوز کریپتو کامنز (http://creativecommons.org/licenses/by/4.0) منتشر شده که طبق مفاد آن هرگونه استفاده تنها در صورتی مجاز است که به اثر اصلی به نحو مقتضی استناد و ارجاع داده شده باشد.

## مقدمه

برای فعالیت و تکثیر و تمایز لنفوسيت‌ها ضروری می‌باشد. غلظت سرمی ADA در بیماری‌هایی که پاسخ ایمنی سلول، پاسخ غالب بدن می‌باشد، افزایش می‌یابد (۸، ۹). افزایش این آنژیم به عنوان یک مایع تشخیصی در مایع پلور در پلورزی سلی بخوبی بررسی شده است. همچنین تعیین افزایش این آنژیم در مایع CSF و استفاده از آن به عنوان یک معیار تشخیصی سریع جهت منژیت سلی مورد توجه قرار گرفته است. با توجه به اینکه منژیت سلی یک بیماری مهم بوده و عدم تشخیص و درمان به موقع می‌تواند سبب ایجاد عواقب جدی در بیماران گردد و همچنین در دسترس بودن یک روش تشخیصی نسبتاً سریع می‌تواند در برخورد با این بیماران کمک شایانی کند، بنابراین با در نظر گرفتن اینکه بررسی سطح ADA در مایع مغزی نخاعی، یک روش نسبتاً سریع و در دسترس پیشنهادی برای ارزیابی منژیت توپرکلوزیس می‌باشد، و با توجه به اینکه در مطالعات صورت گرفته نتایج مشخصی در ارتباط با حساسیت و ویژگی این تست در Cut of point های گزارش شده، موجود نمی‌باشد (۱۲)، بنابراین بر آن شدیدم تا مطالعه‌ای با هدف مقایسه سطح فعالیت آنژیم CSF-ADA در انواع منژیت انجام دهیم.

## روش‌کار

تمام بیماران مشکوک مبتلا به منژیت سلی، منژیت آسپتیک، منژیت باکتریال، و نوروبروسلوزیس که در مرکز آموزشی درمانی امام رضا و سینا دانشگاه علوم پزشکی تبریز در طول سال ۱۳۹۴ تا ۱۳۹۷ به مدت سه سال بستری شده‌اند، وارد مطالعه شدند و سطح آنژیم ADA در این بیماران برای تعیین نوع بیماری و روش‌های درمانی مورد نیاز چک شد. با توجه به تعداد بیماران بستری مشکوک مبتلا به منژیت سلی، منژیت آسپتیک، منژیت باکتریال، و نوروبروسلوزیس به تعداد تقریبی ۷۰ مورد در سال، حجم نمونه اولیه مطالعه حاضر به تعداد تقریبی ۷۰ مورد در نظر گرفته شد. با توجه به ماهیت توصیفی تحلیلی مطالعه حاضر جمع‌آوری نمونه‌ها، به صورت تمام شماری و نمونه‌گیری در دسترس انجام گرفت. با در نظر گرفتن معیارهای ورود به مطالعه و خروج از آن، پس از شرح هدف از انجام مطالعه و نحوه اجرای آن به بیماران و یا خانواده آن‌ها، ۲۱۴ نفر از بیمارانی که مشکوک به منژیت سلی، منژیت آسپتیک، منژیت باکتریال، و نوروبروسلوزیس می‌باشند و از فروردین سال ۱۳۹۴ لغایت مهر ۱۳۹۷ در بیمارستان امام رضا و سینا دانشگاه علوم پزشکی تبریز بستری می‌باشند، وارد مطالعه گردیدند. سپس بر اساس بررسی CSF تعداد ۶۷ بیمار مشکوک به منژیت TB وارد مطالعه شدند و اطلاعات بیماران از پرونده بستری آن‌ها استخراج گردید. هنگام انجام LP برای بررسی مایع مغزی-نخاعی بیماران ۲ سی‌سی از مایع CSF برای اندازه‌گیری

توپرکلوزیس یا همان سل، هنوز به عنوان یکی از معضلات مهم بهداشتی-درمانی در کشور ما محسوب می‌شود. بر اساس برآورد سازمان بهداشت جهانی حدود ۲ میلیارد نفر در سراسر دنیا به میکروب توپرکلوزیس آلوده شده‌اند و سالانه به جمعیت بیماران مبتلا به سل ۱۰ تا ۲۰ میلیون نفر افزووده می‌شود. بسیار قابل توجه می‌باشد که درصد از این موارد در کشورهای در حال توسعه دیده می‌شود (۱). از این رو سل یکی از عوامل عملده مرگ و میر در کشورهای جهان سوم محسوب می‌گردد. سالانه حدود ۱۳۳ میلیون کودک در سراسر دنیا به بیماری توپرکلوزیس مبتلا می‌شوند و نیز سالانه ۴۵۰ هزار کودک به دلیل بیماری سل فوت می‌کنند. شایع‌ترین تظاهر بیماری توپرکلوزیس، فرم ریوی آن می‌باشد. فرم خارج ریوی بیماری سل در کودکان شایع‌تر از بالغین بوده و یک سوم از موارد سل را در بر می‌گیرد. شایع‌ترین نواحی ابتلای خارج ریه به ترتیب شیوع، شامل غدد لنفاوی، پلور، دستگاه ادراری تناسلی، استخوان‌ها و مفاصل، منژ و پریتوئن می‌باشد (۲). منژیت سلی در کودکان شدیدترین عارضه سل قلمداد شده و بر اساس گزارشات مختلف از سراسر دنیا آمار آن متفاوت و مورتالیته آن از ۳۰ تا ۲۲ درصد گزارش شده است (۱). منژیت سلی غالباً در نتیجه پاره شدن توپرکول ساب اپاندیمال به داخل فضای ساب آراکنوئید ایجاد می‌شود. گرفتاری منژ اغلب در قاعده مغز بازتر بوده و در موارد طول کشیده ایجاد توده ژلاتینی می‌کند که به پونز و اعصاب بینایی و کیاسماهی اپتیک انتشار می‌یابد. در موارد مزمن نسوج فیروزه، اعصاب کرانیال را تحت فشار قرار می‌دهد. همچنین واسکولیت شرائین و وریدهای لوکال منجر به آنوریسم، ترومبوز و انفارکتوس‌های هموراژیک فوکال می‌گردد (۳). علیرغم پیشرفت‌های مهمی که در زمینه تشخیص و درمان بیماری توپرکلوزیس و بخصوص منژیت سلی صورت گرفته است هنوز این بیماری با میزان مرگ و میر و عوارض فراوانی همراه می‌باشد. تشخیص سریع بیماری از مورتالیته بالای آن (۱۰ تا ۳۰ درصد) کاسته و مانع ایجاد عوارض عصبی ماندگار بیماری می‌گردد (۴). روش‌هایی که در حال حاضر جهت تشخیص بیماری مورد استفاده قرار می‌گیرد هر کدام دارای مزایا و معایبی می‌باشد. روش PCR و GLC (کروماتوگرافی مایع گاز) که از حساس‌ترین روش‌های تشخیصی می‌باشد، به علت گران قیمت بودن و تحقیقاتی بودن در دسترس عموم نمی‌باشند. اسمیر مستقیم مایکوباکتریوم توپرکلوزیس در مایع مغزی نخاعی در کمتر از ۱۰ درصد موارد مثبت می‌شود (۱۰-۶) و کشت علی‌رغم حساسیت بسیار خوب آن، بعد از ۴ تا ۸ هفته قابل دستیابی می‌باشد (۶، ۷). آنژیم آدنوزین دامینیاز (ADA) آنژیمی است که در مسیر ستر مستقیم پورین دخالت می‌کند و آدنوزین ناشی از مصرف غیرقابل برگشت را به اینوزین و آمونیاک تبدیل می‌کند (۱۱). این آنژیم

۲ مورد مقادیر ADA پایین داشتند). در مطالعه حاضر میانگین  $\pm$  انحراف معیار مقادیر آدنوزین دامیناز (ADA) به تفکیک انواع منژیت در جدول ۲ نشان داده شده است. همانطور که مشاهده می شود بیشترین مقادیر اندازه گیری شده ADA در بیماران مبتلا به منژیت توبرکلوز و کمترین مقادیر اندازه گیری شده ADA در منژیت نوروبروسالوژیس مشاهده شد. تفاوت آماری معنی داری بین مقادیر ADA و گروه های مورد مطالعه مشاهده شد ( $P=0.001$ ).

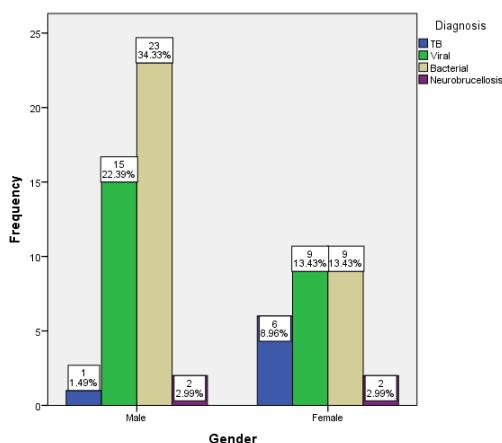
جدول ۱: میانگین  $\pm$  انحراف معیار سن بیماران مورد مطالعه به تفکیک

P-value	میانگین $\pm$ انحراف معیار (کمترین-بیشترین) (سال)	دسته بندی
	(۶۸-۳۰) $44.57 \pm 14.04$	منژیت توبرکلوز
	(۶۸-۳۴) $50.38 \pm 11.11$	منژیت باکتریال
۰.۶۴۷	(۶۷-۲۲) $48.82 \pm 11.74$	منژیت ویرال
	(۶۹-۳۱) $57.57 \pm 8.311$	سایر موارد منژیت

جدول ۲: میانگین  $\pm$  انحراف معیار مقادیر آدنوزین دامیناز (ADA) به تفکیک انواع منژیت

P-value	میانگین $\pm$ انحراف معیار	گروه
	۲۰.۰۵ $\pm$ ۱۲.۶۳ IU	منژیت توبرکلوز
۰.۰۰۱	۸.۶۲ $\pm$ ۴.۸۴ IU	منژیت باکتریال
	۴.۱۲ $\pm$ ۲.۱۳ IU	منژیت ویرال
	۲.۵۰ $\pm$ ۰.۵۷ IU	منژیت نوروبروسالوژیس

در جهت تعیین ارزش تشخیصی اندازه گیری مقادیر ADA در بیماران مبتلا به منژیت توبرکلوز، از ROC Curve (نمودار ۱) به همراه تعیین حساسیت و اختصاصیت استفاده شد که نتایج به دست آمده در نمودار ۲ نشان داده شده است. مقدار مساحت زیر منحنی (AUC) برابر ۰.۸۵۸ با  $P=0.001$  بود. با توجه به اطلاعات به دست آمده مقدار Cutoff Point مقادیر ADA در تشخیص منژیت توبرکلوز با حساسیت ۰.۸۱/۱ درصد و اختصاصیت ۰.۷۶/۵ درصد برابر ۰.۶۵ IU بود.



نمودار ۱: فراوانی انواع منژیت در بیماران مورد مطالعه به تفکیک جنسیت

سطح ADA مایع CSF اخذ شد. سطح ADA مایع با استفاده از روش اسپکتروفتومتری کیتیک اندازه گیری شد. بیماران در طول مدت زمان بستری در بخش مراقبت های معمول بخش را دریافت کردند و هیچگونه مداخله تشخیصی و درمانی اضافی برای بیماران انجام نشد. پرسه تصادفی کردن بیماران با استفاده از نرم افزار آنلاین <http://www.graphpad.com> مایع ADA حاضر، انجام نمونه گیری برای اندازه گیری سطح ADA نخاعی، همزمان با انجام LP معمول برای بررسی احتمال منژیت مرسوم در بخش صورت گرفت، و بیمار متحمل انجام LP مجدد SPSS نشد. داده های حاصله با استفاده از نرم افزار تحلیل آماری version 16 مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. برای هدف اختصاصی اول و هدف اختصاصی دوم داده ها به صورت آمار توصیفی  $Mean \pm SD$  و حداقل، و حداکثر گزارش شدند. برای هدف اختصاصی سوم، توزیع نرمال داده های کمی با استفاده از آزمون Kolmogorov-Smirnov ارزیابی شد. برای مقایسه متغیر های کیفی (جنسیت بیماران) از آزمون آماری Chi-Square (و در موارد لازم Fisher's exact Test) استفاده شد. و برای مقایسه متغیر های کمی (سن بیماران، و سطح ADA در مایع CSF) در بین انواع منژیت، آزمون Mann Whitney U Independent t Test یا آزمون آزمون مورد استفاده قرار گرفت و سطح معنی داری  $P < 0.05$  در نظر گرفته شد.

## یافته ها

در این مطالعه مقطعی، تعداد ۶۷ بیمار وارد مطالعه شدند. پس از تحلیل اطلاعات به دست آمده، بیماران مورد مطالعه بر حسب نوع منژیت در ۴ دسته بندی کلی منژیت توبرکلوز، باکتریال، ویرال و سایر موارد منژیت مورد بررسی قرار گرفتند. میانگین  $\pm$  انحراف معیار سن بیماران مورد مطالعه به تفکیک در جدول ۱ نشان داده شده است. در بررسی حاضر جمع آوری شده در طول مدت مطالعه، تعداد ۶۷ مورد با شک به منژیت TB بر اساس CSF مورد بررسی قرار گرفتند. از این تعداد ۶۰ مورد (۸۹/۵۵) درصد Lymph Dominant و ۷ مورد (۱۰/۴۵) درصد PMN Dominant با گلوکز CSF کاهش یافته بودند. از ۶۰ مورد بیمار با نتیجه ۱۴ Lymph Dominant بیمار (۲۳/۳۳) که در بررسی انجام PMN Dominant، درمان TB دریافت کردند. برای ۷ مورد Dominant با گلوکز کاهش یافته مجدد LP و بررسی انجام شد. با توجه به نتیجه به دست آمده، ۳ مورد (۴۲/۸۵) درصد با نتیجه Lymph Dominant تغییر یافته بوده (که در بررسی انجام شده یک مورد مقادیر ADA بالا و دو مورد مقادیر ADA پایین داشتند که این دو مورد، مورد درگیری سل ریوی بوده و اسمایر مثبت TB داشتند) و ۴ مورد (۵۷/۱۵) PMN Dominant گلوکز بودند و تشخیص منژیت باکتریال داشتند (که ۲ مورد مقادیر ADA بالا و

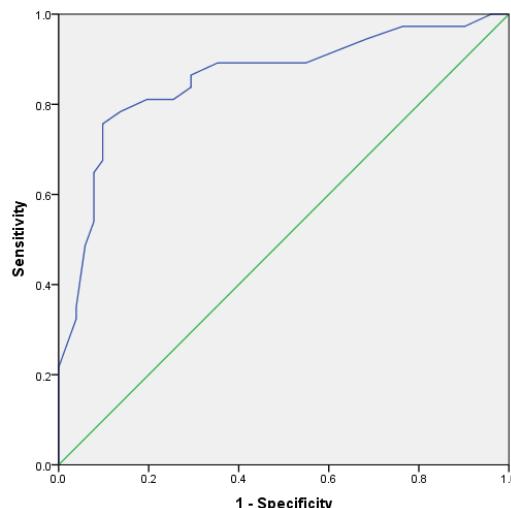
جمله این روش‌ها محسوب می‌شود. نقش سایتوکاین‌ها و آنژیم آدنوزین دامینیاز در تشخیص انواع التهاب تایید شده است و غلاظت آن در محل التهاب نسبت به سطوح سرمی شاخص بهتری از شدت بالینی بیماری محسوب می‌شود (۱۷، ۱۸). با توجه به میزان بالای مورتالیته و آسیب‌های ثانویه که به دنبال منتظریت تویرکلوز ایجاد می‌شود، به یک تست سریع و با حساسیت و دقت بالا برای تشخیص سریع این بیماری نیاز است (۱۹). تعدادی از مطالعات اخیر نشان داده‌اند که در تشخیص سریع، اندازه‌گیری ADA مایع مغزی نخاعی دقت بیشتری نسبت به PCR دارد (۲۰).

به علل مختلفی مقادیر تشخیصی ADA در مایع مغزی نخاعی در مطالعات مختلف اندازه‌گیری شده است و مقادیر به دست آمده به طور معنی داری در گروه بیماران مبتلا به منتظریت تویرکلوزی بیشتر از بیماران مبتلا به منتظریت ویرال و باکتریال به دست آمده است (۲۱، ۲۲).

در مطالعه‌ای که در سال ۲۰۰۲ توسط Choi و همکاران انجام شد، با حساسیت ۸۳ درصد و اختصاصیت ۹۵ درصد مقادیر Cut off ADA برابر ۷ IU/L برای تشخیص منتظریت تویرکلوزی به دست آمد (۲۳). در مطالعه Lopez و همکاران در سال ۱۹۹۵ نیز مقادیر ADA Cut off ۱۰ IU/L با حساسیت ۴۸ درصد و اختصاصیت ۱۰۰ درصد به دست آمد (۲۴).

در مطالعه حاضر تعداد ۶۷ بیمار مبتلا به منتظریت در چهار گروه منتظریت تویرکلوزی، باکتریال، ویرال و سایر موارد منتظریت مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. در مطالعه حاضر بیشترین مقادیر اندازه‌گیری شده ADA در بیماران مبتلا به منتظریت تویرکلوز (۲۰/۰۵۷±۱۴/۶۳IU) و کمترین مقادیر اندازه‌گیری شده ADA در منتظریت نوروپرولوژیس برابر (۰/۵۷IU) مشاهده شد. همچنین مقادیر ADA در منتظریت باکتریال برابر (۰/۸۶±۰/۸۴) در منتظریت ویرال برابر (۰/۴۲±۰/۲۳IU) بود که تفاوت آماری معنی داری بین مقادیر ADA و گروه‌های مورد مطالعه مشاهده شد Cutoff Point (P=۰/۰۰۱). همچنین در بررسی حاضر مقادیر ADA در تشخیص منتظریت تویرکلوز با حساسیت ۸۱/۱ درصد و اختصاصیت ۷۶/۵ درصد برابر (۰/۶۵IU) بود.

در مطالعه‌ای که توسط Chander و همکاران در سال ۲۰۱۳ در زمینه مقایسه مقادیر آنژیم آدنوزین دامینیاز (ADA) در منتظریت تویرکلوز و غیرتویرکلوز اندازه‌گیری شد و تعداد ۲۸ بیمار مبتلا به منتظریت سلی و ۲۲ بیمار مبتلا به منتظریت غیر سلی مورد مطالعه قرار گرفتند. با توجه به اطلاعات به دست آمده در این مطالعه، همسو با مطالعه ما مقادیر ADA در بیماران مبتلا به منتظریت تویرکلوز برابر (۰/۴۶±۰/۲۴IU) و در بیماران مبتلا به منتظریت غیرتویرکلوز برابر (۰/۱۳±۰/۹۶IU) بود؛ که به طور معنی داری میزان ADA در منتظریت تویرکلوز بیشتر بود (P=۰/۰۰۱). همچنین در این مطالعه همسو با مطالعه ما Cut off ADA برای مایع مغزی نخاعی بالاتر از



نمودار ۲: ROC Curve مربوط به ارزش تشخیصی اندازه‌گیری مقادیر ADA در بیماران مبتلا به منتظریت تویرکلوز

در بررسی حاضر در مقایسه مقادیر اندازه‌گیری شده ADA بین دو جنس تفاوت آماری معنی داری مشاهده نشد (P=۰/۰۵۷). با توجه به نتایج به دست آمده، مقادیر اندازه‌گیری شده ADA در جنس مذکور برابر (۰/۶۶±۰/۶۶IU) و در جنس مونث برابر (۰/۰۵۷±۰/۱۱IU) بود.

## بحث

منتظریت نوعی عفونت و خیم دستگاه عصبی مرکزی است که به عوارض شدید و پایدار و مرگ و میر بالا همراه می‌باشد. منتظریت بر اساس عوامل ایجاد کننده به دو نوع سپتیک با علت باکتریایی و آسپتیک با سایر علل تقسیم می‌شود. منتظریت باکتریایی از جمله بیماری‌های بسیار پر عارضه بوده و در ۲-۵ درصد موارد منجر به مرگ می‌شود. برای جلوگیری از ایجاد عوارض و کاهش مرگ و میر در مبتلایان به منتظریت باکتریایی، درمان آنتی‌بیوتیکی فوری و مناسب ضرورت دارد (۱۳، ۱۴). تشخیص به موقع منتظریت می‌تواند موارد پرخطر و نیازمند مراقبت‌های حمایتی خاص را از انواع منتظریت به نسبت کم عارضه تفکیک نماید و به محدود کردن استفاده از آنتی‌بیوتیک‌های غیرضروری و بستری شدن در بیمارستان کمک کند (۱۵). افتراق بین این دو نوع منتظریت به دلیل تشابه علائم بالینی و یافته‌های آزمایشگاهی و به ویژه تجویز آنتی‌بیوتیک در زمان پذیرش بیماران و قبل از کشت مایع مغزی نخاعی مشکل است (۱۶). کشت مایع مغزی نخاعی به عنوان روش قطعی تشخیصی در مبتلایان به منتظریت، مستلزم دسترسی به امکانات لازم و صرف زمان طولانی است (۱۴، ۲).

علاوه بر کشت عامل بیماری، امروزه روش‌های تشخیصی جدید تحت مطالعه قرار گرفته‌اند که اندازه‌گیری سطح برخی سایتوکاین‌ها (به عنوان واسطه برای پاسخ ایمنی) و آنژیم‌ها، از

## نتیجه‌گیری

با توجه به نتایج به دست آمده در این مطالعه، می‌توان نتیجه گرفت که سطوح ADA مایع مغزی نخاعی در موارد منتشریت توبرکلوزی در مقایسه با منتشریت غیرتوبرکلوزی با حساسیت و اختصاصیت خوبی افزایش پیدا می‌کند. این تست، یک روش تشخیصی ساده و ارزان در کنار سایر روش‌های تشخیصی برای تشخیص سریع منتشریت توبرکلوزی می‌باشد.

## قدرتانی

طرح حاضر نتیجه پایان نامه تخصصی رشته بیماری‌های عفونی و گرمی‌سیری می‌باشد که با کد ۵۷۷۲۷ در سامانه پایان‌نامه‌های دانشگاه علوم پزشکی تبریز ثبت گردیده است. نویسنده‌گان از حوزه معاونت پژوهشی و فناوری به دلیل فراهم کردن امکانات اجرای مطالعه تشکر و قدردانی می‌کنند.

## ملاحظات اخلاقی

مطالعه حاضر با کد اخلاقی IR.TBZMED.REC.1397.029 در کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی تبریز به تصویب رسیده است. فرایندهای بکار رفته منطبق با استانداردهای اخلاقی کمیته مسئول در رابطه با آزمایش‌های انسانی (موسسه‌ای و ملی) و همچنین بیانیه هلسينیکی در سال ۱۹۷۵ (بازبینی شده در سال ۲۰۰۸) بوده است. اگر شباهه‌ای در قبل اینکه آیا تحقیق انجام گرفته با بیانیه هلسينیکی مطابقت دارد. بیماران، پس از شرح هدف از انجام مطالعه و نحوه انجام آن، و اخذ رضایت‌نامه کتبی آگاهانه از خود بیمار و یا بستگان درجه ۱ بیمار (در صورت عدم هوشیاری مناسب بیمار) وارد مطالعه شدند. همچنین در مطالعه حاضر هیچگونه هزینه اضافی از خانواده بیماران دریافت نشد و تمامی آزمایشات مربوط به روند درمانی روتین بیمارستانی می‌باشند. تمام اطلاعات به دست آمده در این مطالعه از پرونده بستری بیماران استخراج گردیده است و مداخله‌ای برای بیماران جهت این طرح انجام نشده است.

## منابع مالی

منابع مالی ندارد.

## منافع متقابل

مؤلفان اظهار می‌دارند که منافع متقابلی از تالیف و یا انتشار این مقاله ندارند.

۱۰ IU/L با حساسیت ۸۲/۱۴ درصد و اختصاصیت ۹۰/۹۱ درصد در نظر گرفته شد (۱۰).

در مطالعه‌ای که در سال ۲۰۱۰ توسط Moghtaderi و همکاران در زمینه مقایسه مقادیر ADA مایع مغزی نخاعی در منتشریت توبرکلوز و غیرتوبرکلوز انجام شد، تعداد ۴۲ بیمار مورد مطالعه قرار گرفتند. میانگین مقادیر ADA مایع مغزی نخاعی در بیماران مبتلا به منتشریت توبرکلوزی (۲۳/۰۵ $\pm$ ۱۳/۱ IU/L) به طور معنی‌داری بیشتر از بیماران مبتلا به منتشریت غیرتوبرکلوزی (۹/۳۹ $\pm$ ۵/۱۸ IU/L) بود ( $P=0.001$ ) (۲۰). بالاترین دقت مشاهده شده در تشخیص منتشریت توبرکلوزی در مطالعه فوق در مقادیر ADA برابر ۱۰/۵ IU/L مشاهده شد که حساسیت برابر ۸۱ درصد و اختصاصیت برابر ۸۶ درصد گزارش شد (۲۲).

در مطالعه‌ای که در خصوص افتراق منتشریت توبرکلوزی از غیرتوبرکلوزی انجام شده است، منتشریت غیرتوبرکلوز را شامل منتشریت‌های چرکی، آسپیتیک و غیرعفونی تعریف کرده‌اند. همچنین برخی مطالعات منتشریت‌های غیرتوبرکلوزی را مربوط به منتشریت‌های کرپیتوکوکال و نوروپرسلوزیس معرفی کرده‌اند. مقادیر مختلفی از Cut off ADA با حساسیت و اختصاصیت متفاوت گزارش شده‌اند. در مطالعه Chotmongkol و همکاران در سال ۷۵/۲۰۰۶ مقادیر Cut off ADA برابر ۱۵/۵ IU/L با حساسیت ۹۳ درصد و اختصاصیت ۹۰ (AUC=۰/۹۲) برای افتراق منتشریت توبرکلوز و غیرتوبرکلوز گزارش شده است (۲۵). در مطالعه Kashyap و همکاران در سال ۲۰۰۶ با حساسیت ۸۲ درصد و اختصاصیت ۸۳ درصد Cut off ADA برابر ۱۱/۴ IU/L بود (۲۶). در مطالعه Rana و همکاران در سال ۲۰۰۴ با حساسیت ۶۶/۶ درصد و اختصاصیت ۹۰ درصد مقدار Cut off ADA برابر ۱۰ IU/L گزارش شد (۲۷).

در مطالعه‌ای که در سال ۲۰۱۸ توسط Santa و همکاران در زمینه بررسی مارکر بیوشیمیابی ADA در تشخیص منتشریت توبرکلوز و رابطه آن با غلظت پروتئین CSF انجام شد، حساسیت ۸۶/۴ درصد و اختصاصیت ۷۰ درصد با بالای Cut off CSF با ۵/۶ IU/L گزارش شد. همچنین در این مطالعه حساسیت پروتئین CSF با Cut off بالای mg/dL ۱۰۰ با حساسیت ۸۲/۸ درصد و اختصاصیت ۸۰/۷ درصد در تشخیص منتشریت توبرکلوز گزارش شد (۲۸).

در مطالعه‌ای که در سال ۲۰۱۸ توسط Panjan و همکاران در زمینه بررسی ارزش تشخیصی ADA در سل خارج ریوی انجام شد، طبق نتایج به دست آمده در این مطالعه، مقادیر ADA در بیماران مبتلا به منتشریت توبرکلوز بین ۱۱/۵-۷/۷ U/L بود. در این مطالعه حساسیت ۹۸ درصد و اختصاصیت ۹۵ درصد برای ADA در تشخیص منتشریت توبرکلوز گزارش شد (۲۹).

داده‌ها را بر عهده داشت، همچنین مقاله را تالیف نموده و نسخه نهایی آن را خوانده و تایید کرده است.

## References

1. Curless R G, Mitchell C D. Central nervous system tuberculosis in children. *Pediatric neurology* 1991; **7**(4): 270-274. doi: 10.1016/0887-8994(91)90044-L
2. Kanoh Y, Ohara T, Akahoshi T. Acute inflammatory biomarkers in cerebrospinal fluid as indicators of blood cerebrospinal fluid barrier damage in Japanese subjects with infectious meningitis. *Clinical laboratory* 2011; **57**(1-2): 37-46. doi: 10.1007/s10753-007-9054-y
3. Victor M, Ropper A H. *Adams and Victor's principles of neurology*. McGraw-Hill, New York, 2001. doi: 10.1136/jnnp.73.2.211-b
4. Heathcote E J, Shiffman M L, Cooksley W. Peginterferon alfa-2a in patients with chronic hepatitis C and cirrhosis. *New England Journal of Medicine* 2000; **343**(23): 1673-1680. doi: 10.1056/NEJM200012073432302
5. Hajiabdolbaghi M, Dezfuli A, Soudbaksh A. Diagnostic evaluation of adenosine deaminase in cerebrospinal fluid in tuberculous meningitis. *J Assoc Physician India* 1999; **47**: 192-194. doi: 10.18535/jmscr/v4i9.43
6. Klein N C, Damsker B, Hirschman S Z. Mycobacterial meningitis. Retrospective analysis from 1970 to 1983. *The American journal of medicine* 1985; **79**(1): 29-34. doi: 10.1016/0002-9343(85)90542-X
7. Prabu V, Agrawal S. Systemic lupus erythematosus and tuberculosis: a review of complex interactions of complicated diseases. *Journal of Postgraduate Medicine* 2010; **56**(3): 24. doi: 10.4103/0022-3859.68653
8. Ribera E, Martinez-Vazquez J M, Ocaña I. Activity of adenosine deaminase in cerebrospinal fluid for the diagnosis and follow-up of tuberculous meningitis in adults. *Journal of Infectious Diseases* 1987; **155**(4): 603-607. doi: 10.1093/infdis/155.4.603
9. Venkatesh J, Kaur A, Zachariah A. Molecular forms of adenosine deaminase do not aid the diagnosis of tuberculosis. *Transactions of the royal society of tropical medicine and hygiene* 1996; **90**(6): 652-653. doi: 10.1016/S0035-9203(96)90421-6
10. Chander A, Shrestha C D. Cerebrospinal fluid adenosine deaminase levels as a diagnostic marker in tuberculous meningitis in adult Nepalese patients. *Asian Pacific journal of tropical disease* 2013; **3**(1): 16-19. doi: 10.1016/S2222-1808(13)60004-3
11. Piras M, Gakis C. Cerebrospinal fluid adenosine deaminase activity in tuberculous meningitis. *Enzyme* 1972; **14**: 311-317. doi: 10.1159/000459493
12. Prasad R, Kumar A, Khanna B. Adenosine deaminase activity in cerebro-spinal fluid for diagnosis of tuberculous meningitis. *Ind J Tub* 1991; **38**: 99-102. doi: 10.1097/00006454-198803000-00025
13. Watson M A, Scott M G. Clinical utility of biochemical analysis of cerebrospinal fluid. *Clinical Chemistry* 1995; **41**(3): 343-360. doi: 10.1373/clinchem.2007.099986
14. Takahashi W, Nakada T-a, Abe R. Usefulness of interleukin 6 levels in the cerebrospinal fluid for the diagnosis of bacterial meningitis. *Journal of critical care* 2014; **29**(4): 693. doi: 10.1016/j.jcrc.2014.02.020
15. Abdelmoez A T, Zaky D Z, Maher A M. Role of cerebrospinal fluid IL-8 as a marker for differentiation between acute bacterial and aseptic meningitis. *Journal of the Egyptian Society of Parasitology* 2014; **44**(1): 205-210. doi: 10.12816/0006460
16. Paula Ronzani Panato A, Trajano Tomasi L, Sasso Simon C. Meta-analysis identifies tumor necrosis factor-alpha and interleukin-1 beta as diagnostic biomarkers for bacterial and aseptic meningitis. *Current neurovascular research* 2014; **11**(4): 340-348. doi: 10.2174/156720261166140912120940
17. Junior P, Laerte V L, Rebelo M. C. IL-6 and IL-8 in cerebrospinal fluid from patients with aseptic meningitis and bacterial meningitis: their potential role as a marker for differential diagnosis. *Brazilian Journal of Infectious Diseases* 2011; **15**(2): 156-158. doi: 10.1590/S1413-86702011000200011
18. Ju E J, Ahn I C, Lee J H. The clinical significance of cerebrospinal fluid interleukin-6 levels in viral meningitis. *Korean Journal of Pediatrics* 2000; **43**(4): 496-501. doi: 10.1093/tropej/46.6.378
19. Mishra O, Loival V, Ali Z. Cerebrospinal fluid adenosine deaminase activity and C-reactive protein in tuberculous and partially treated bacterial meningitis. *Indian pediatrics* 1995; **32**(8): 886-889. doi: 10.1093/tropej/42.3.129
20. Rana S, Chacko F, Lal V. To compare CSF adenosine deaminase levels and CSF-PCR for tuberculous meningitis. *Clinical neurology and neurosurgery* 2010; **112**(5): 424-430. doi: 10.1016/j.clineuro.2010.02.012
21. Tuon F F, Litvoc M N, Lopes M I. Adenosine deaminase and tuberculous pericarditis—a systematic review with meta-analysis. *Acta tropica* 2006; **99**(1): 67-74. doi: 10.1016/j.actatropica.2006.07.004
22. Moghtaderi A, Niazi A, Alavi-Naini R. Comparative analysis of cerebrospinal fluid adenosine deaminase in

## مشارکت مولفان

پ. ص و ی ا طراحی مطالعه و نظارت بر روند اجرایی مطالعه را بر عهده داشت. احمدی جمع‌آوری داده‌ها و آنالیز آماری

- tuberculous and non-tuberculous meningitis. *Clinical neurology and neurosurgery* 2010; **112**(6): 459-462. doi: 10.1016/j.clineuro.2009.12.006
23. Choi S.-H, Kim Y S, Bae I-G. The possible role of cerebrospinal fluid adenosine deaminase activity in the diagnosis of tuberculous meningitis in adults. *Clinical neurology and neurosurgery* 2002; **104**(1): 10-15. doi: 10.1016/S0303-8467(01)00159-7
24. Lopez-Cortes L, Cruz-Ruiz M, Gomez-Mateos J. Adenosine deaminase activity in the CSF of patients with aseptic meningitis: utility in the diagnosis of tuberculous meningitis or neurobrucellosis. *Clinical infectious diseases* 1995; **20**(3): 525-530. doi: 10.1093/clinids/20.3.525
25. Chotmongkol V, Teerajetgul Y, Yodwut C. Cerebrospinal fluid adenosine deaminase activity for the diagnosis of tuberculous meningitis in adults. *Southeast Asian Journal of Tropical Medicine & Public Health* 2006; **948**(5): 37. doi: 10.1093/tropej/fqz129
26. Kashyap R S, Kainthla R P, Mudaliar A V. Cerebrospinal fluid adenosine deaminase activity: a complimentary tool in the early diagnosis of tuberculous meningitis. *Cerebrospinal fluid research* 2006; **3**(1): 5. doi: 10.1186/1743-8454-3-5
27. Rana S V, Singhal R K, Singh K. Adenosine deaminase levels in cerebrospinal fluid as a diagnostic test for tuberculous meningitis in children. *Indian Journal of Clinical Biochemistry* 2004; **19**(2): 5. doi: 10.1007/BF02894249
28. Sen G, Banerjee S, Hazra A. CSF-Adenosine Deaminase Activity As A Biochemical Marker Of Tb Meningitis Diagnosis And Its Correlation With CSF-Protein Concentration-A Cross-Sectional Study In A Super-Speciality Hospital. *International Journal of Scientific Research* 2018; **7**(4): 15-18. doi: 10.7860/JCDR/2017/25823.9625
29. Ranjan P K, Vikram K, Prasad N. Diagnostic Value of Adenosine Deaminase (Ada) Activity in Extra Pulmonary Tuberculosis. *International Journal of Scientific Research* 2018; **7**(1): 13-19. doi: 10.21276/ijlssr.2017.3.3.17